

Συμβούλιο της Επικρατείας: 3245/1981 (τμ. Α')

Πηγή: ΕΔΚΑ ΚΔ' 1982 σελ. 278

Υπόχρεοι προς αναγγελίαν εργατικού ατυχήματος εις το ΙΚΑ μεταξύ άλλων και ο εργοδότης, η δήλωση του οποίου δύναται να υποβληθεί και εις Αστυν. Αρχήν, όπου δεν εδρεύει Υπ/τα ΙΚΑ. Θέσιν αναγγελίας επέχει και η εις τον αρμόδιον ιατρόν του ΙΚΑ κλπ δήλωση και περιγραφή αυτού μη αρκούσης αναφοράς των συμπτωμάτων της παθήσεως.

Πρόεδρος: κ. Γ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Εισηγητής: κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Δικηγόροι: κ.κ. Τ. Αρχιμανδρίτης, Δ. Γεωργίου

Επειδή εις το άρθρον 21 του Κανονισμού Ασφαλιστικής αρμοδιότητος του ΙΚΑ (Α.Υ.Ε. υπ' αριθ. 57440/13.1.1938, ΦΕΚ 33, Τευχ. Β'), ένθα διαγράφεται η διαδικασία αναγγελίας του εργατικού ατυχήματος, ορίζεται ότι ο εργοδότης ή ο αντιπρόσωπος αυτού, ο ησφαλισμένος και εν αδυναμία ή θανάτω τούτου οι εξ αυτού έλκοντες δικαίωμα ο τας πρώτας βοηθείας παρασχών ιατρός, πας υπάλληλος του Ιδρύματος λαβών, ως εκ της υπηρεσίας του γνώσιν, υποχρεούνται να αναγγείλωσιν εις το υποκατάστημα του Ιδρύματος παν ατύχημα κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής επισυμβάν εις πρόσωπον υπαχθέν εις την ασφάλισιν. Η αναγγελία δέον να γίνηται εντός 5 ημερών από του ατυχήματος, η τοπική διοικητική επιτροπή όμως δύναται να δεχθή δηλώσεις γενομένας εκπροθέσμως οσάκις πείθεται ότι λόγοι εντελώς ανεξάρτητοι της θελήσεως των δηλούντων παρεμπόδισαν την έγκαιρον δήλωσιν, εκ του λόγου όμως τούτου η προθεσμία δεν παρατείνεται πέραν του εξηκονθημέρου από του ατυχήματος, εκτός εάν πρόκειται περί ατυχημάτων ων συνέπεια ήτο ο θάνατος, οπότε η προθεσμία δια την αναγγελίαν δύναται να παρατείνεται μέχρι των δύο ετών. Η δήλωση γίνεται εις το πλησιέστερον προς τον τόπον όπου έλαβε χώραν το ατύχημα υποκατάστημα του ΙΚΑ. Εάν δεν εδρεύει τοιοούτον η δήλωση γίνεται εις την αστυνομική αρχήν, ήτις διαβιβάζει ταύτην το ταχύτερον εις το πλησιέστερον υποκατάστημα.

Επειδή, κατά τας ως άνω διατάξεις, υπόχρεως αναγγελίας ατυχήματος, επελθόντος εις ησφαλισμένον του ΙΚΑ είναι, εκτός άλλων και ο εργοδότης του ησφαλισμένου, όστις την αναγγελίαν ταύτην δύναται να υποβάλλη είτε εις το υποκατάστημα του ΙΚΑ, είτε εις την οικείαν αστυνομικήν αρχήν, όταν εις τον τόπον επελεύσεως του ατυχήματος δεν εδρεύει υποκατάστημα του Ιδρύματος. Εξ άλλου, κατά την έννοιαν των αυτών, ως άνω διατάξεων, θέσιν αναγγελίας του ατυχήματος, επέχει και η εις τον αρμόδιον ιατρόν του ΙΚΑ ή εις ιατρόν νοσοκομείου ή κλινικής συμβεβλημένων μετά του ΙΚΑ δήλωσις του παθόντος περί της ιδιότητός του ως ησφαλισμένου του ΙΚΑ και περί του επισμβάντος αυτώ ατυχήματος, περιέχουσα την περιγραφήν αυτού κατά τα συνιστώντα το ατύχημα εξωτερικά στοιχεία, μη αρκούσης της απλής αναφοράς των συμπτωμάτων της παθήσεως (ΣΤΕ 1882/1972, 582/1976, 1685/1976, 1966/1976 κ.α.).

Επειδή δια της προσβαλλομένης αποφάσεως εγένετο δεκτόν ότι ο αναιρεσείων, εργαζόμενος ως χειριστής προωθητήρος-εκσκαφέως εις Κλειδίον (Άρτης), την 5.5.1976 ετραυματίσθη συνεπεία ανατροπής αυτού διακομισθείς αυθημερόν εις το Γενικόν Νοσοκομείον Άρτης και την επομένην (6.5.1976) εις το νοσοκομείον ΚΑΤ Κηφισιάς, ένθα ενοσηλεύθη ως ησφαλισμένος του ΟΓΑ. Μετά το πέρας της νοσηλείας του ούτος υπέβαλε την από 20.1.1977 δήλωσιν προς το ΙΚΑ Άρτης αναγγέλλων το ως άνω ατύχημα και αιτούμενος την συνταξιοδότησίν του. Η δήλωσις αύτη απερρίφθη τελικώς και ως εκπρόθεσμος δι' αποφάσεως της δευτεροβαθμίου ασφαλιστικής επιτροπής εφέσεων του ΙΚΑ. Εν όψει των ως άνω γενομένων δεκτών εκρίθη ως νόμιμος η προσβληθείσα δια της προσφυγής απόφασις της δευτεροβαθμίου ασφαλιστικής επιτροπής εφέσεων του ΙΚΑ και απερρίφθη ως αβάσιμος ο ισχυρισμός του ήδη αναιρεσειόντος, καθ' ον ως αναγγελία του ατυχήματος έδει να θεωρηθή η γενομένη την 6.5.1976 περί του ατυχήματος κατάθεσις του εργοδότη αυτού Γ.Κ. ενώπιον της Αστυνομικής Αρχής, επί τη αιτιολογία ότι η ως είρηται κατάθεσις δεν δύναται να θεωρηθή ως αναγγελία το μεν διότι δεν απευθύνετο προς το ΙΚΑ, το δε διότι δεν εγένετο υπό προσώπου δικαιουμένου προς τούτο.

Επειδή, προβάλλεται ήδη δια του δευτέρου λόγου αναιρέσεως ότι η προσβαλλομένη απόφασις έσφαλε μη απαντήσασα εις τον προβληθέντα ενώπιον του δικαστηρίου ισχυρισμόν, καθ' ον η εισαγωγή του αναιρεσειόντος

ευθύς μετά την επέλευσιν του ατυχήματος εις το Γενικόν Νοσοκομείον Άρτης και εν συνεχεία εις το ΚΑΤ Κηφισιάς, ήτοι εις νοσοκομεία συμβεβλημένα μετά του ΙΚΑ, αποτελεί δήλωσιν του επισυμβάντος ατυχήματος, έστω και αν η εις τα νοσοκομεία ταύτα περίθαλψις αυτού εγένετο δαπάναις του ΟΓΑ. Ο λόγος ούτος είναι αβάσιμος, διότι ο καταληφθείς ανεξέταστος ισχυρισμός του αναιρεσειόντος δεν ήτο ουσιώδης, εφ' όσον, κατά τα εν τη προηγουμένη σκέψει εκτεθέντα, μόνη η εισαγωγή του αιτούντος εις τα ως είρηται συμβεβλημένα μετά του ΙΚΑ νοσοκομεία δεν αποτελεί αυτή και μόνη δήλωσιν περί του επελθόντος ατυχήματος, αλλ' απαιτητά εις τον ιατρόν του νοσοκομείου αναφορά των συνιστώντων το ατύχημα εξωτερικών περιστατικών, γεγονός το οποίον δεν ισχυρίζεται ούτος ότι προέβαλε ενώπιον του δικαστηρίου.

Επειδή, προβάλλεται δια του πρώτου λόγου αναιρέσεως ότι παρά τον νόμον η προσβαλλομένη απόφασις απέρριψεν τον ισχυρισμόν του αναιρεσειόντος, καθ' ον η ενώπιον της Αστυνομικής Αρχής Άρτης γενομένη την επομένην του ατυχήματος (6.5.1976) κατάθεσις του εργοδότη του δεν αποτελεί και δήλωσιν περί του επισυμβάντος αυτώ ατυχήματος, επί τη αιτιολογία ότι η ως είρηται κατάθεσις δεν απευθύνεται προς το ΙΚΑ και δεν εγένετο υπό προσώπου δικαιουμένου προς τούτο. Ο λόγος είναι βάσιμος, διότι συμφώνως προς τας προεκτεθείσας διατάξεις, ο εργοδότης ή ο αντιπρόσωπος αυτού είναι εκ των υποχρέων προς δήλωσιν επισυμβάντος εις μισθωτόν αυτού ατυχήματος, η δήλωσις δε αύτη, υποβαλλόμενη κατ' αρχήν εις το οικείον υποκατάστημα του ΙΚΑ, δύναται να υποβληθή και εις την Αστυνομικήν Αρχήν, όταν εις τον τόπον επελεύσεως του ατυχήματος δεν εδρεύει υποκατάστημα του ΙΚΑ. Δια τον λόγον επομένως τούτον, η προσβαλλομένη απόφασις δέον όπως αναιρεθή, η δε υπόθεσις, χρήζουσα διευκρινίσεως κατά το πραγματικόν αυτής μέρος, δέον όπως αναπεμφθή εις το δικάσαν δικαστήριον της ουσίας προς νέον μόνιμον κρίσιν.